

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9612/2025
23.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Пецињачки, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гжрр1 12/24 од 27.01.2025. године, у седници одржаној 23.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гжрр1 12/24 од 27.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гжрр1 12/24 од 27.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу Прр1 6/24 од 06.11.2024. године, исправљеним решењем истог суда Прр1 6/24 од 12.11.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиле повучена. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде, до исплате.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гжрр1 12/24 од 27.01.2025. године, преиначено је првостепено решење у ставу другом изреке тако што је тужила обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне одлуке о трошковима поступка тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценићи разлоге тужиље за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је оценио да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе, по којој је ревизија изузетно дозвољена једино у случају погрешне примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Одлука о праву на накнаду трошкова поступка, као споредном захтеву, која зависи од конкретних околности у поступку, не изискује потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавање судске праксе, нити захтева ново тумачење права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних тражења, у која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија тужиље је недозвољена.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић